

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Gyldigheden af Lov Nr. 596 af 31. Oktober 1919 om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler og om Stats- og kommunale Dyrstidsforanstaltninger udløber den 31. Marts 1920, og til samme Tidspunkt ophører Gyldigheden af Bestemmelserne i Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 § 1 om Stats- og kommunale Dyrstidsforanstaltninger til Nedsættelse af Prisen paa Brændsel.

Medens Bestemmelserne om Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn og paa Flæsk ikke søges forlængede, indeholder §§ 1 og 2 Bestemmelser angaaende Priserne paa Rugbrød og Sukker, hvorom henvises til de nedenfor anførte Bemærkninger ad § 1 og § 2.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dyrstidslovgivningens Forlængelse, forsaavidt angaar kommunale Dyrstidsforanstaltninger, har Ministeriet indhentet de som Bilag 1 — 6 aftrykte Erklæringer fra Københavns Magistrat, Frederiksberg Kommunalbestyrelse og Bestyrelserne for Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadforeninger, Amsraadsforeningen samt Fællesorganisationen for Landkommuner med hymæssig Bebyggelse.

Medens man herefter ikke har ment at burde fremsætte Forslag om nogen egentlig Forlængelse af den gældende Dyrstidslovgivning, har man dog paa den anden Side i Overensstemmelse med de som Bilag aftrykte Udtalelser maattet gaa ud fra, at der med Hensyn til Hjælp gennem Kommunerne maatte tilvejebringes fornøden Hjæmel til, at saadan Hjælp kunde ydes i noget større Omfang, end den gældende Hjælpekasselovgivning hjemler, og uden denne Lovgivnings Begrænsninger vedrørende Betingelserne for at modtage Hjælp.

Bestemmelserne om Udskrivning af Tillægsskat til Dækning af Kommunernes Udgifter ifølge Dyrstidsloven er ikke foreslaaet fornyede. Dels af Hensyn til de forholdsvis mindre Beløb, som det ifølge Lovforslaget vil paahvile Kommunerne at udrede til de her omhandlede Foranstaltninger, og dels under Hensyn til de Ændringer, som Lovgivningen om ordinære kommunale Skatter i den seneste Tid er undergaaet, vil Kommunernes Udgifter ifølge nærværende Lovforslag formentlig

kunne dækkes gennem den ordinære Skat- udskrivning.

Som foran nævnt vil de gældende Regler om Hjælp fra Stat og Kommune til Nedsættelse af Prisen paa Brændsel ligeledes ophøre at have Gyldighed den 31. Marts 1920. Ministeriet har imidlertid forment, at Overvejelsen af Spørgsmaalet om Forlængelse af disse Bestemmelser rettest bør udsættes til et noget senere Tidspunkt, for at der kan foreligge mere Klarhed med Hensyn til Brændselsituationen i det hele.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes følgende:

Til § 1.

Prisen paa Rugbrød har hidtil været i Detailhandelen i København 24 Øre pr. kg Brød (95 Øre pr. 4 kg Brød) for Rugbrød fra de almindelige Fabrikker, og Prisen i den øvrige Del af Landet er fastsat i Forhold hertil under Hensyn til Forskellen i Produktionsomkostninger o. l. Værdien af den Rug, som anvendes til Rugmel, anslaaes af Statens Brødkornsadministration gennemsnitlig til 36 Kr. pr. 100 kg og da Rugen — for at den fornævnte Pris paa Rugbrød kan holdes — udleveres til Formaling til en Pris af 15 Kr. pr. 100 kg, bliver Statens Tilskud 21 Kr. pr. 100 kg. Gaar man ud fra, at 1 Td. Rug gennemsnitlig giver 33 Brød à 4 kg, andrager Tilskudet herefter 63½ Øre pr. Brød à 4 kg. Med et maanedligt Forbrug af ca. 19 000 Tons Rug, vil Statens Tilskud til Bibeholdelse af den hittidige Rugbrødspris udgøre ca. 4 Mill. Kr. om Maaneden. Den anførte Beregning gælder under Forudsætning af, at de nuværende Omkostninger ved Fremstillingen af Brød og Mel er uforandrede.

Det foreslaas, at den hittidige Rugbrødspris bibeholdes i de kommende 3 Maaneder.

Til § 2.

I Bemærkningerne til Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler (Loven af 31. Oktober 1919) regnedes der med, at Prisen paa Husholdningssukker skulde udgøre 48 Øre pr. kg indtil 1. April 1920 og derefter 58 Øre pr. kg i Resten af Sukkeraaret, medens man